

Pasi Hujasen lähettikirje 9/2023, 23.10.2023

Joka härillä kyntää, se häristä puhuu

sanoo suomalainen sananlasku.

Minulta on joskus kysytty, miksi niin usein puhun venäläisestä liikenteestä.

Katsoin auton huoltotietoja: melkein päivälleen vuosi sitten teetätin autooni 30000 kilometrin huollon. Vähän aikaa sitten tein 85000 kilometrin huollon. Eli vuodessa kilometrejä tuli noin 55000. Jos arvioi, että keskinopeus on 50 km/h, istun autossa noin tuhat tuntia vuodessa – ja jos mukaan otetaan rajalla odottelut, varmaan vähän ylikin.

Liikenne Venäjällä on erilaista kuin Suomessa. Eriyisen vaarallista on perässä lähellä ajaminen. Osalle autoilijoita on käynyt ikävä väärinkäsitys: kun kaupoissa koronan aikaan kehoitettiin pitämään 2 metrin väli, he ymmärsivät, että se koskee myös autoja. Jos mahdollista, päästän tuollaisen pakoputken haistelija ohi – niinpä joskus käyn useita kertoja päivässä pientareella antamassa kiireiselle takana tulijalle tilaa.

Onneksi olen säästynyt pahemmilta kolareilta.

Valokuvassa oikealla ajetaan noin 90 km/h. Turvaväliksi riittää muutama metri. Päästin takimmaisena auton ohitseni, mutta se ei pystynyt ohittamaan edellä ajavaa valkoista autoa, vaan toistakymmentä kilometriä ajatettiin peräkkäin kuin pienen talon porsaat.

Oikealla Lada on saanut kunnan kattokuorman. Tuona päivänä oli kova itätuuli ja kuorma kallistui välillä reilusti ojan puolelle.

Molemmat kuvat ovat samalta matkalta Siiverskajaan, jossa meillä on seurat.

Samanlaista näkee harva se päivä. Kuten myös kolareita.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Lasipurkit
Viime kirjeessäni pyysin lasipurkkeja.
Saa tuoda jatkossakin.
Kansien suhteen jäi kertomatta, että kaupoissa ja toreilla myydään purkkeja ja niihin kansia.
Mutta monet valittavat, että nuo kannet eivät kestä pitkään – siksi suomalaiset lasipurkit ovat kysytyjä.
2. Kameroita kuin Kehä ykkösellä, osa 3
Nyt Krasnoje Selon ja Hatsinan välillä on ilmestynyt myös 70 km/h-nopeusrajoitusmerkki. En tiedä, saiko joku sakon, kun ei huomannut asfaltissa ollutta merkintää.
Radiossa kerrottiin, että elokuussa Pietarissa annettiin miljoona sakkoa kameroiden perusteella.
Sakko ylinopeudesta on 500 ruplaa (5 euroa) ja jos maksaa nopeasti, saa puolet alennusta eli sakko on 250 ruplaa (2.5 euroa)
Aikaa myöten kamerat alkavat tuottaa, nyt varmaan sakot eivät vielä kata edes asennuskustannuksia.
3. Bensa loppuu
Suomessa uutisoitiin syyskuussa, että Venäjällä bensiini ja diesel ovat monella huoltoasemalla loppu.
Viron rajan lähellä on ollut pari huoltoasemaa, jossa diesel on ollut loppu. Muuten sitä on saanut normaalisti.
Ongelmia on ollut Etelä-Venäjällä – siellä on ollut sadonkorjuun aika ja armeija on tarvinnut paljon dieseliä.
Ikävä kyllä uutiset Venäjältä ovat Suomessa usein mitä sattuu.
4. Seurakuntalainen itki, osa 2
Viime kirjeessä kerroin, kuinka kun kävin kotikäynnillä erään seurakuntalaisen luona, hän alkoi itkeä ja sanoi: ”Miksi Suomessa 12-vuotiaita muutetaan työistä pojiksi?”
Väitin, että tupakkaa saa ostaa vasta 16-vuotiaana.
Ville Melanen – ei taida olla tupakkamiehiä hänkään – korjasi, että ikäraja on 18 vuotta.
5. Ministeri-Ladoja, osa 3
Venäjällä on ostettu uusia kalliita premium-autoja enemmän kuin ennen länsimaiden sanktioita.
Ilmeisesti suuri osa niistä on viety Venäjälle muiden valtioiden kautta.
Eräs suomalainen toimittaja asensi kahteen autoon paikantimen. Ne olivat menossa Kazakstaniin, mutta ”suunnistusvirheen” vuoksi ne päätyivät Siperiaan, Omskiin.
6. Hyppy hinnassa, osa 2
Lehdissä kerrottiin, että jostain syystä keskiviikkoisin bensiini ja diesel ovat kalliita Suomessa.
Valitin asiasta viime kirjeessä ja sama näkyy toistuvan usein.
Jonkunlainen kartellisopimus lienee voimassa, kun reipas hinnannousu tapahtuu lähes kaikilla huoltoasemilla.
Lehdessäkään ei osattu selittää, miksi näin tapahtuu keskiviikkona. Aikaisemmin hinta nousi perjantaina, kun ihmiset lähtivät kesämökeilleen.
7. Ongelmia Viron tullissa
Menin kaksi kertaa Venäjältä Viroon. Narvassa oli auton huolto ja pidin myös suomenkielisen jumalanpalveluksen.
Molemmilla kerroilla Viron tulli käyttäytyi omituisesti.
Ensimmäisellä kerralla minut määrättiin röntgeniin – ensimmäinen kerta ikinä.
Toisella kerralla tullinainen ei halunnut hyväksyä tuulilasissa olevaa auton rungonnumeroa.
”Missä on toinen numero?” Sanoin, että tiedän, että sellainen on, mutta missä, sitä en tiedä.
Tullinainen yritti katsoa mattojen alle, mutta ei löytänyt toista numeroa. Kysyin, miksi tuulilasin numero ei kelpaa. Ei vastausta. Lopulta hän luovutti ja katsoi rungon numeron tuulilasista.
Molemmilla kerroilla Venäjän tullihenkilöt – mies ja nainen – olivat oikein ystävällisiä. Toisella kerralla tullimies kehui, että puhun hyvää venäjää. ”Onko sinulla venäläinen vaimo?”
8. Uusi nimi
Nokian Tyres myi tehtaansa Venäjällä – siellä tehtiin 80 % firman renkaista.
Nyt firman nimi on Ikon Tyres.
Samassa kaupassa myytiin myös Vianorin rengasliikkeet. Niilläkin on uusi nimi: Ivanor – ei

- tarvitse ostaa valomainoksiin uusia kirjaimia.
9. Pitkä saarnamatka
Kun olin menossa toimittamaan suomenkielistä jumalanpalvelusta Skuoritsan kirkossa syyskuussa, kysyin kirkkoherra Pavel Krylovilta, missä hän on tuona sunnuntaina. Pavel on lääninrovasti ja usein käy jossakin rovastikunnan kirkossa silloin, kun minä olen Skuoritsassa. Tällä kertaa oli pitempi saarnamatka: hän meni Kontupohjaan, johon on 450 kilometriä yhteen suuntaan. Myöhemmin hän kertoi, että ehtoollista ei ollut ollut kuukauteen, kun seurakunnalla ei ole omaa pappia.
Pappispula on paha varsinkin Karjalan rovastikunnassa.
-

Väitöskirja paluumuutosta

Kristiina Häikiö väitteli joulukuussa inkeriläisten paluumuutosta Helsingin yliopiston Valtiotieteellisessä tiedekunnassa. Väitöskirjan voi lukea internetissä:

<https://helda.helsinki.fi/items/ae75f706-210e-43ae-b7c8-c4b2e53f6c69>

Väitöskirjassa on nelisen sataa sivua ja yli 2000 viitettä.

Alussa on hyvä inkeriläisyyden historia – ei toki täydellinen, mm. ruptuurisota puuttuu.

Kirjan suuri ”uutinen” on, että presidentti Mauno Koivisto esitti inkeriläisten paluumuuttoa sen jälkeen, kun Virossa oli esitetty inkeriläisten muuttamista ns. Viron Inkeriin (=alue, joka Neuvostoliiton aikana siirrettiin Virossa Venäjään, Narva-joen itäpuolella) ja Helsingin Sanomien yleisöosastolla ehdotettiin inkeriläisten asuinalueeksi Sortavalan ympäristöä.

Kumpikin ehdotus oli epärealistinen. Tuohon aikaan pelättiin Venäjän hajoamista, oli mm. Armenian ja Azerbaidžanin välinen sota. Venäjä ei varmasti olisi halunnut asuttaa inkeriläisiä Viron rajan pintaan.

Vielä hullumpi oli ehdotus Sortavalan ympäristöstä. Se ei koskaan ole ollut Inkeriä. Mutta se on sodan jälkeen Suomen luovuttama alue. Ehdotusta perusteltiin mm. sillä, että sieltä olisi hyvä pitää yhteyttä Suomeen – kieli ja kulttuuri elpyisivät. Mutta voisivat elpyä ajatukset alueen palauttamisesta Suomelle.

Eli Mauno Koivisto kutsui inkeriläiset Suomeen, että ei tulisi ongelmia Venäjän kanssa.

Jo pitkään on tiedetty, että KGB ilmoitti Koivistolle, että inkeriläiset voivat poistua Venäjältä – KGB (ja nykyään FSB) vastasi rajan valvonnasta. Ilman sen lupaa Suomeen ei olisi päässyt.

Istuttiin tuleen toisen housuilla.

Lopputulos on se, että inkeriläisyys on katoamassa. Pietarin seudulla on enää parisen tuhatta inkeriläistä. Suomeen muuttaneet ovat identifioituneet venäläisiin tai suomalaisiin. Inkeriläistä vähemmistöä ei ole muodostunut juuri lainkaan Suomeen. Kuten eräs inkeriläinen sanoi: ”Venäjällä olin tshuna, Suomessa olen ryssä!”

Juttelin inkeriläisaktiivi Wladimir Kokon kanssa, joka kertoi, että he ymmärsivät paluumuuton siten, että Siperiasta ja muualta inkeriläiset tulevat Inkeriin.

Myös Koiviston nihkeää suhtautumista Viron itsenäistymiseen on ihmetelty. taisi siinäkin olla sama pelko takana: itäinen ystävä hermostuu.

Kristiina Häikiö on kertonut, että on tarkoitus tehdä väitöskirjasta ”kansanpainos”.

Suomalainen passi ei kelpaa

Noin kuukausi sitten aina, kun soitin MegaFonin liittymällä, ensimmäiseksi tuli ilmoitus: ”Pian suljemme tämän numeron, koska passinne tiedot eivät ole oikein...” Lopulta tuli samansisältöinen tekstiviestikin.

Menin maanantaina kehotuksen mukaan MegaFonin myymälään hoitamaan asiaa. Annoin passini ja kuulin, että asia on kunnossa 5 minuutin kuluttua.

Ei ollut, sama viesti tuli edelleen.

Menin tiistaina toiseen MegaFonin myymälään. Annoin passin. ”Te ette ollut tehnyt oikein” oli selitys, miksi ongelma ei poistunut. Ajattelin kysyä, kukahan sitä tietokonetta käytti. Nyt luvattiin, että asia on kunnossa viimeistään kolmen päivän kuluttua.

Ei ollut, sama viesti tuli edelleen.

Lauantaina menin uudelleen MegaFonin myymälään ja sanoin, että homma ei ole tullut kuntoon. Myyjä sanoi, että kaikki on kunnossa. Sanoin, että tiedän, mikä on ongelma: ”Suomen passi.” Myyjä kehotti soittamaan pääkonttoriin. Pyysin erästä Tuutarin seurakuntalaista soittamaan puolestani.

Hänelle kerrottiin, että suomalainen passi ei kelpaa, mutta asian pitäisi tulla kuntoon maahantulokortilla.

Takaisin MegaFonin myymälään.

Nyt laitettiin maahantulokortin tiedot. Pitäisi kuulemma toimia seuraavana päivänä. Sanoin: ”Tulen seuraavan kerran maanantaina!”

Puhelin ei toiminut normaalisti maanantaina eikä tiistainakaan. Soitin seurakuntalaiselle ja pyysin hätäsoittamaan uudelleen MegaFonille. Pian hän soitti takaisin ja sanoi, että siellä väitettiin, että kaikki on kunnossa.

Päätin kokeille puhelimen sammuttamista.

Kun laitoin sen uudelleen päälle, se meni totaalijumiin. Mikään ei toiminut. Päätin odottaa muutaman minuutin. Se alkoi toimia. Ilmeisesti puhelimeen ladattiin jotain. Ja ihme kyllä, nyt ei enää uhkailla numeron sulkemisella.

On hyvä, että on seurakuntalaisia, jotka ovat valmiita auttamaan byrokraattisissa ongelmissa.

Me ollaan kovia poikia, osa 1

Viron pääministeri Kaja Kallas on esiintynyt kiivaana Venäjän vastustajana Euroopassa. Hän on vaahtanut kaiken kaupan lopettamista Venäjän kanssa jne.

Aina, kun menen Tallinnan tavaratarapihan ohi, siellä on venäläisiä tavaravaunuja.

Kun Suomi sulki rautatieyhteyden Venäjälle, sieltä ei ole tainnut tulla yhtään venäläistä junaa.

Kävin Narvassa katsomassa siellä seisovia venäläisiä öljyvaunuja. Niitä kuulemma tulee koko ajan rajan yli.

РЖД tarkoittaa Venäjän VR:ää eli rautatielaitosta. Öljyjunat olivat niin pitkiä, että etupäättä ei edes näkynyt.

Mieleen tulee Hannu Kipon kertomus keskipohjalaisen osuusmeijerin kokouksesta, jossa innokkaalle puhujalle sanottiin: ”Puhut enemmän kuin maitokiintiösi antaa aihetta!”

Me ollaan kovia poikia, osa 2

Narvassa ollut venäläinen T-34 panssarivaunu siirrettiin keväällä Tallinnan sotamuseoon.

Arvasin, mitä seuraa: joka päivä paikalle tuotiin kynttilöitä ja kukkia. Narvassa yli 90 % on venäläisiä.

Nyt on tehty ”vastaisku”: Tontti myytiin valtiolle 1940 eurolla – sanoin Vladimir Batuhtinille, että oikeampi hinta olisi ollut 1944 euroa, sillä vasta silloin Puna-armeija tuli Narva-joen yli. Lisäksi alue eristettiin suurilla betonilohkoilla ja alueelle asetettiin 2.8 kilometrin pysähtymiskieltoalue, jota vahvistetaan uhkauksella auton hinaamisesta.

No, Narvassa on vielä muutama muu Puna-armeijaan liittyvä muistopaikka. Siellä kynttilät palavat edelleen.

Sama kuin Suomi alkaisi suomalaistaa Maarianhaminaa. Kyllähän Ruotsi tapatti paljon suomalaisia sodissaan. Ja epäilen, että jos Venäjän ei olisi valloittanut Suomea 1800-luvulla, emme olisi koskaan itsenäistyneet, vaan olisimme edelleen itäisiä maakuntia Ruotsissa. Olisiko se hyvä vai huono asia, siitä voidaan olla kahta mieltä.

Ruplan kurssi, osa 3

Venäjä on yrittänyt vahvistaa ruplan kurssia eri tavoin.

On mm. määrätty, että vientituloja saaneiden yritysten on vaihdettava suurin osa valuutoista rupliksi. Tämä lisää ruplien kysyntää ja samalla lisää valuuttojen (euro ja dollari) tarjontaa.

Määräys on auttanut hieman, tänään euron kurssi oli 100.3 ruplaa, kun se 10.10. oli noin 107 ruplaa.

Eli edelleen hinnan laskeminen on helppo: ota kaksi viimeistä numeroa pois ja hinta on euroissa.

Joskus huomaa, että isot luvut hämäävät: 700 ruplaa ei ole iso summa vaan 7 euroa.

Talvirenkaat

Minulla on autossani käytössä vain yhdet vanteet. Eli teen, niin kuin valtaosa venäläisistä autoilijoista tekee: syksyllä vanteille vaihdetaan talvirenkaat ja keväällä kesärenkaat.

Kesärenkaiden vanteet ovat 19-tuumaiset ja renkaat olivat jo monta vuotta sitten yli 200 euroa kappale. Lisäksi ne olivat kesä^urenkaat eli keskivät vain yhden kesän. Siis yli tuhat euroa kesärenkaiisiin vuodessa!!!

Kun oli lokakuun alkupuolella Virossa, radiossa kehoitettiin vaihtamaan talvirenkaat. Oli ollut pari kylmää päivää, mutta tuona päivänä oli jo aamulla +14.

Minulla on talvirenkaat Tuutarissa. Syy on yksinkertainen: Venäjällä renkaiden vaihto tasapainotukseen maksaa noin 20 euroa, Suomessa jo yhden renkaan vaihto maksaa enemmän.

Olen katsellut pitkän ajan sääennusteita. Helsingissä pysytään pari viikkoa plussan puolella, mutta Tuutarissa on pakkasta reilu viikko.

Olen lähdössä Venäjälle torstaina 2.11. Toivottavasti sitä ennen ei tule kovia pakkasia.

Kerran ajoin Tallinnasta Narvaan kesärenkailla jäätyneellä tiellä. Ei ollut kova keskinopeus.

Enemmistössä vai vähemmistössä?

RadioSuomessa on "Pyöreä pöytä" -keskusteluohjelma, jossa on aina kolme keskustelijaa, joista jokainen antaa oman aiheen.

Vähän aikaa sitten mukana ollut naispappi paheksui sitä, että Suomessa on luterilaisessa kirkossa niitä, jotka eivät (vieläkään) hyväksy naispappeutta. Toiset kaksi keskustelijaa olivat myös tuohtuneita. Asiahan oli paljon esillä syys-lokakuussa.

Lopulta juontaja kysyi: "Entä ortodoksit, katoliset ja muslimit?" Naispappi sanoi: "Tuo on hyvä kysymys..." Olisi ollut mukava kuulla myös vastaus.

Hieman tilastotietoa:

Kristittyjä on noin 2325 miljoonaa, joista

roomalais-katolisia on 1187 miljoonaa

ortodokseja on 276 miljoonaa

Kumpikaan ei hyväksy naispappeutta

Protestanttisissa kirkoissa on noin 432 miljoonaa jäsentä

Anglikaaneja on 89 miljoonaa

Luterilaisia on 70 miljoonaa

Osa hyväksyy naispappeuden, osa ei

Muslimeja on 1583 miljoonaa, ei ole naisimaameja

Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa on noin 3,6 miljoonaa jäsentä.

Humanitaariset syyt

Kysyin Suomen rajavartijalta, mitä ovat humanitaariset syyt, joiden perusteella voi tulla henkilöautolla Suomeen.

Rajavartija ei oikein osannut vastata. "No, periaatteessa silloin on pakko päästä Suomeen." Hän ei selvästikään tuntenut venäläistä sanontaa: "Sitä ei saa tehdä. Mutta jos oikein haluaa, niin sitten kyllä!"

Hän suositteli soittamaan rajalle etukäteen, ettei tule turhaa matkaa, kun tulee käännytys.

Turhan sekava tilanne.

Lukemista

Lukeminen on jatkunut. Itse asiassa luen joka ilta sekä Tuutarissa että Helsingissä.

Mihail Zygar: Sota ja rangaistus. Putin, Zelenskyi ja Venäjän hyökkäys Ukrainaa. Otava. 2023. 495 sivua.

Kirjassa on kattava Ukrainan historia.

Kun kerroin yhdelle venäläiselle ystävälleni, että luen mielenkiintoista kirjaa Ukrainan historiasta, hän sanoi: "Mistä tiedät, että se on oikein?" Tämä on oikein tyypillinen ajattelutapa Venäjällä: mistä sen tietää, mikä on totta ja oikein.

Venäjällä koulujen historiakirjat on uusittu, erityisesti Ukrainaa koskevat tiedot ovat muuttuneet.

Oppikoulun historianopettajamme sanoi kerran. "Mistä te tiedätte, onko Napoleonilla ollut olemassakaan. Kaikkihan voisi olla keksittyä!" Tällä hän kannusti kriittisyyteen. Varsinkin internetissä olevaan tietoon on syytä suhtautua kriittisesti.

Pari viikkoa sitten eräs ystävä kertoi, että kuuluisa venäläinen laulaja Anna Bugatsova ja hänen puolisonsa Maksim Galgin on kutsuttu Israelin armeijaan. Totesin, että Alla on 74-vuotias, eikä edes Israelissa niin vanhoja kutsuta armeijaan. "Mutta se oli internetissä!"

Venäjällä on kirjoitettu siitä, että osa Israeliin muuttaneista on joutunut Israelin armeijaan – siellä myös naisilla on pakollinen varusmiespalvelus. Osa ei haluaisi mennä: "Lähdin Venäjältä pakoon sotaa enkä halua joutua armeijaan!"

Uusintapainos kirjastani

Vuonna 1995 kirjoitin hartauskirjan "Elämän tiellä", jossa oli kappale jokaisesta Raamatun kirjasta, siis 66 kirjoitusta.

SleyMedia otti kirjasta uusintapainoksen. Mainos löytyy parista viimeisestä Sanansaattajasta – mainoksessa puhutaan uutuudesta, mutta kyllä kirja on sama kuin yli 20 vuotta sitten.

Hinta on 24.90 ja tilata voi SleyMediasta.

Huumori on välttämätöntä

Nokian Tyres myi tehtaansa Venäjällä – siellä tehtiin 80 % firman renkaista.

Nyt firman nimi on Ikon Tyres.

Kaupassa myytiin myös Vianorin rengasliikkeet. Niilläkin on uusi nimi: Ivanor – ei tarvitse ostaa valomainoksiin uusia kirjaimia.

Venäläisiä erikoisuuksia

Hatsinan ympäristössä on Tehnolog-nimisiä kauppoja.

Luulin niiden olevan kodintarvikekauppoja tms.

Mutta ne ovat ruokakauppoja. Siis ruokateknologiaa.

Tavaraa kaivataan

Heräsin jälkijunassa – seurakuntalaiset ottavat mielellään suomalaisia tyhjiä lasipurkkeja. Väittävät, että venäläisissä kaupoissa myytävissä purkeissa on huonot kannet.

Venäjällä kansia on kahta mallia: kierteellä ja erikoistyökälulla suljettavia.

Olen itsekin nähnyt, että monet kannet ovat vuotaneet.

Ei kannata laittaa postiin, mutta jos jotenkin voit toimittaa suoraan minulle, niin vien ensi vuoden sadonkorjuuta varten.

Pieni opetuksen sana

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian lausuma ennustus:

- Ramasta kuuluu huuto,
itku ja kova valitus.
Raakel itkee lapsiaan
eikä lohdutuksesta huoli,
sillä heitä ei enää ole.

(Matt 2:16-18)

Luin yhdestä venäläisestä kirjasta, että Jossain on Betlehemin murhattujen lasten muistomerkki. Lapsia oli kuulemma 14000.

Jos tuohon aikaan keskimääräinen elinikä olisi ollut 50 vuotta, Betlehemissä olisi asunut 25x14000x2 eli 700000 ihmistä – vain poikalapset murhattiin.

Tosiasiassa Betlehem oli pieni kaupunki, oikeastaan vain kylä. Murhattuja lapsia oli ehkä kymmeniä.

Hurskas mielikuvitus saa joskus aikaan outoja lopputuloksia.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan pysymistä avoimena, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Piispa Ivan Laptevin terveys – hänellä on todettu syöpä
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n päätöksiin
- Talven tulon viipymistä, että ehdin vaihtaa talvirenkaat ajoissa
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- Uusia pastoreita Inkerin kirkon seurakuntiin.

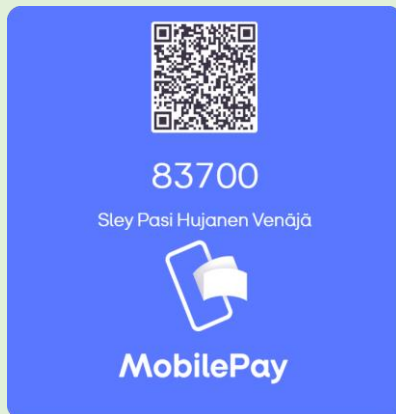
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumeroilla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskuksistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.